

Kapitel 7

Monsterstriden

Det var en tapper riddare som gav sig av. Han visste inte var han skulle leta, han visste inte vad som väntade honom. Han var helt ensam. Ändå tog han sina nya pilar, sitt svärd och en vattenpistol.

– Äppelskrott sa att jag skulle hålla fast, tänkte han. Vad kan ha menat?

Eskil gick uppför allén och han kände sig förtvivlat ensam.

– Jag har min älskade enhörning, snälla Eno, tänkte han och klappade sin enhörning, böjde sig fram och kysste honom.

– Du ska inte vara rädd, Eskil sa Eno. Vi är två. Då kände sig Eskil lite gladare.

– Man kan undra vad jag ska strida mot, sa Eskil. Sen blev han tyst. Eno hade snubblat. Eno hade satt ner sin hov i ett djupt hål. En liten dörr syntes längst ner i hålet. I dörren satt en nyckel. Eskil vred om.

– Är det en dröm, sa han till sig själv. Dörren gled upp utan ett ljud. Allt annat blev också tyst. Fåglarna slutade sjunga. Bina slutade surra. Inga bilar hördes. Vinden blev stilla. Då hördes ett brak. Nu såg Eskil.

Inga glimmande ljus. Ett rum. Ett bord. På bordet en burk. Annars var allt tyst. Eskil smög fram. Det var en blå burk med ett rutmönster. CAP stod det på den. CAP – Sveriges bästa choklad. Ett kraftsande ljud! Kunde det vara ett djur i burken?

– Släpp ut oss, släpp ut oss Eskil hördes det.

– Nej nu tror jag att jag smäller av sa Eskil för sig själv. Jag tror ta mig tusan att dom sitter i burken. Hur har det här gått till? Jag som inte har någon trollformel eller häxflaska eller något.

– Men jag har mina pilar. Jag har mitt svärd. Jag har min vattenpistol. Jag börjar med pilarna, sa Eskil och smög in. Där låg monstret.

Eskil smög fram. Monstret hoppade upp. Monstret kom emot honom. Här hjälpte inga pilar, inget svärd, inga vattenpistoler. Eskil tog ett jättetag om monstrets öron och höll det hårdaste han kunde. HÅLL FAST! hade Äppleskrott sagt. Det ska jag göra tänkte Eskil och höll och höll. DÅ förvandlades monstret till ett lejon. Morrhåren darrade. Eskil höll fast. DÅ förvandlades lejonet till en orm, som slingrade sig, Eskil höll i. Ormen blev en leopard och leoparden blev ett vildsvin, Eskil höll i. DÅ blev vildsvinet ett träd. Eskil släppte inte. Och trädet sa:

– Du vann! Jag är besegrad. Här är dom. Eskil öppnade locket till burken. Ut ramlade fyra gammelriddare, ganska tilltufsade och inte så kaxiga längre.

– Hm sa Rasmus, det var obehagligt det här.

– Hm, sa Hedda, det där vill jag inte vara med om igen.

– Hm, sa Elsa det där var inte min grej.

– Hm, sa Oskar, tack snälla Eskil, vår befriare. Men kan du tala om hur vi ska bli stora?

- Hur var det i burken? sa Eskil.
- Fråga inte, sa Oskar, fråga inte men jag kan tala om att det var hemskt. Mörkt och ganska kallt och trångt och obehagligt. Skönt att du kom. Kan du säga hur vi ska bli stora?
- Ingen aning, sa Eskil.
- Vet inte du det?
- Jag ska ta reda på det, sa Eskil. Han petade på monstret som låg vid hans fötter.
- Hur blir dom stora igen? sa han. Om du säger det ska jag visa dig en plats – ett monsterreservat.
- Finns det ett sånt? sa monstret. Där skulle jag vilja bo. Jag är så trött på att skrämmas. Jämt blir alla rädda för mig. Kan du visa mig det där reservatet?

Monstret läste en hemlig ramsa. (Den ramsan är så hemlig så den får du aldrig i livet veta.) Gammelriddarna växte och växte och växte och växte.

- Stopp! skrek Hedda. Det räcker nu! Vilken tur! Dom höll på att växa över taken. Men nu blev dom precis lagom långa.

- Reservatet!! väste Monstret. Fort, visa mig. Annars blir dom små igen. **OCH DEN GÅNGEN KAN DOM INTE VÄXA!!!**

Eskil fick brått. Han pekade på Liljekonvaljeholmen. Utanför simmade de fyra enhörningarna på väg till stranden.

- Dit kommer aldrig någon sa han. Utom vi. På våren. Då får du väl gömma dig. Annars får du vara ifred där. Monstret lämnade en ring till Eskil.

- Tack för hjälpen, sa han. Tag den här ringen. Den

kanske kan hjälpa dig nån gång. Gammelriddarna såg på Eskil. Tog honom i handen och tackade honom.

– Vad har du där? sa Hedda. En ring?

– Jag fick den av monstret, sa Eskil. Den känns obekvämt.

– Jag kan ta den i fickan, erbjöd sig Erik.